

AKTUALNOŚCI	4
Sławomir Osiński <i>Co po ewaluacji?</i>	4
Beata Wolska <i>Biografia i świadectwo</i>	7
WYWIAD	8
Sławomir Iwasiów <i>Odnaleźć w sobie dziecko</i> Rozmowa z Marzeną Kędrą, Nauczycielem Roku 2012	8
REFLEKSJE	11
Urszula Chęcińska <i>O pedagogice wczesnej edukacji i poezji</i>	11
Elżbieta Jaroni <i>Kształcenie przez matematykę</i>	14
Ewa Mrówka, Beata Birnbach <i>Wiara, nadzieja, miłość</i>	18
Paula Wiażewicz-Wójtowicz <i>Błądzenie eksperymentalne</i>	20
Karina Kopczyńska-Janiszewska, Jowita Fiedorowicz <i>Czerpanie sztuki</i>	22
Monika Zdybicka <i>Zaraźliwe pasje</i>	24
Anna Mike <i>Indywidualne wsparcie</i>	25
Karolina Wajszczuk <i>Mowa ciała i duszy</i>	28
Katarzyna Kupińska <i>London Bridge is Falling Down</i>	30
Monika Nowakowska <i>Język nie mówi</i>	32
Natalia Ruman <i>Ku pełni człowieczeństwa</i>	34
Joanna Augustyniak <i>Polski uczeń na emigracji</i>	36
Przemysław Landowski <i>Warto pomagać innym</i>	40
WSZECHNICA POLONISTYCZNA	42
Sławomir Iwasiów <i>Literatura europejska</i>	42
WARTO PRZECZYTAĆ	46
Ewelina Konopczyńska-Tota <i>„Żeśmy w ogóle nie płakali”</i>	46
CIERNIE I GŁOGI	50
FELIETON	51
Grażyna Dokurno <i>Zdążyć się spóźnić</i>	51
Sławomir Osiński <i>Dlaczego nie warto być dobrym</i>	52
W IPN-ie	54
Zofia Fenrych <i>Nowa gra edukacyjna</i>	54
W ZCDN-ie	55
Piotr Lachowicz <i>Niekonwencjonalne metody</i>	55
ROZMAITOŚCI	56
Justyna Utecht <i>Szkołka poetów</i>	56

Według Danuty Waloszek głównym celem edukacji najmłodszych jest przede wszystkim wspieranie i „nieprzeszkadzanie” rozwojowi dziecka – nauczyciel powinien funkcjonować na tych samych zasadach, co uczniowie, tak samo angażować się w choćby najprostsze, codzienne sprawy. Aby wpływać na dzieci wychowawczo, musimy przede wszystkim dostrzegać w nich to, co jest wartościowe, musimy okazywać szacunek dla tych wartości. Powinniśmy mieć zawsze czas dla ucznia, aby z uwagą wysłuchać go i służyć mu radą.

(Odnaleźć w sobie dziecko, s. 8)

W dziecięcej niewinności twórczej tkwi tęsknota do poetyckiego spełnienia jako stanu najwyższej radości. Wyróżnikiem literatury dziecięcej jest tak zwana dziecięcość wyobraźni, postawa świadomie infantylizowana, z którą wiąże się akt mitotwórczego „dojrzenia do dzieciństwa”, poetyckiego powrotu do pierwotnej wrażliwości i niewinności, do dziecięcego czystego widzenia świata. Literatura dziecięca to literatura wielowarstwowa, otwarta, głęboko filozoficzna, w której wzruszeń i poruszeń szuka i dziecko, i dorosły. Dziecko, które ma naturalną umiejętność estetycznego czynienia, i dorosły, któremu bliska jest idea dziecięcości.

(O pedagogice wczesnej edukacji i poezji, s. 11)

Matematyka jest narzędziem niezbędnym do poznania i zrozumienia współczesnego świata. Jest to instrument pozwalający na uporządkowanie naszych doświadczeń i idei oraz na stworzenie nowych modeli myślenia. Stosowanie pojęć i operacji matematycznych do szeroko rozumianej wiedzy o świecie jest ważnym typem działalności, który można ukazywać już w nauczaniu elementarnym matematyki.

Matematyka zajmuje pozycję pośrednią między naukami przyrodniczymi oraz naukami humanistycznymi, dlatego jest niezbędna w początkowej edukacji zintegrowanej. Proces nauczania matematyki ma w pewnym stopniu przypominać proces badania. Wysilek nauczycieli winien skupiać się na tym, by nie tylko matematyki uczyć, ale przede wszystkim przez matematykę kształcić.

(Kształcenie przez matematykę, s. 14)

Dzienniki dziecięce z okresu Zagłady to ważne dokumenty osobiste i świadectwa historyczne. Niestety, w niewielkim stopniu są prezentowane i analizowane w edukacji szkolnej. Podstawa programowa dla szkół ponadgimnazjalnych daje nauczycielom możliwość wyboru tekstu związanego z tą tematyką. W tym przypadku warto byłoby omówić dzienniki dziecięce, które – ze względu na wrażliwość diarystów i ich sposób odbioru rzeczywistości – są wyjątkowe.

(„Żeśmy w ogóle nie płakali”, s. 46)